

Telegraful Român

Apare Martia, Joia și Sâmbăta

Abonamentul:

Pe un an 32 coroane.
Pe șase luni 16 cor. — Pe trei luni 8 cor.

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», Strada Măcelarilor Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor, după învoială

Abonamentele și inserțiunile să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, Strada Măcelarilor Nr. 45.

Insemnări

Libertate

«Mare e momentul când vestea libertății ne vine; când îndelung robul suflet se ridică din lanțuri și din lăncezeala întunecoasă, fie chiar numai în orbire și zăpăceală, și jură pe acela care l-a făcut că va fi liber!»

Liber? Pricepeți bine, este porunca adâncă, mai întunecată sau mai limpede, a întregii noastre ființe, aceasta de a fi liber. Libertatea este singurul fel spre care tind, conștient sau nu, toate luptele, trudele și suferințele omului pe pământ.

Da un asemenea moment e suprem: prima viziune a unui Sinai încins în flăcări, în rătăcirea asta a noastră prin pustiu, care de aici înainte nu va mai fi lipsită ziua de stâlpul ei de nouri, iar noaptea de stâlpul ei de foc. E ceva nemai pomenit de măreț, când lanțurile au ajuns corozive, otrăvite, să le liberezi de sub apăsarea semenului tău omul».

Astfel scria marele înțelept și vizionar englez Carlyle acum vre-o cincizeci de ani, el care se pricepea atât de bine să stee cu veșnicia la sfat, par'că ar povesti cu un bun vecin.

Zorii libertății individuale și naționale au răsărit. Lumina lor divină, sfâșie întunericul, omoară minciuna, destăinuiează nedreptatea și trezește sufletele amorțite la viață, la viața cea mare și adevărată.

Durerile, chinurile, opintirile și luptele cumplite se izbâdesc astăzi toate în luminatul și fermecătorul fapt: libertate. Doar firea cu îndemnurile ei tăcute ne-a prorocit și destăinuit,

că încingându-ne cu sfortare, cu munca sfântă și creatoare, — atribuția Tatălui, și cu răbdare care isvorește din adâncurile tainuite ale credinței — atribuția Fiului, — vom izbui, călăuziți de Duhul înțelegerii, să restabilim ordinea lucrurilor, legea morală, așa, ca dreptul meu să fie al meu, ear ce e al tău, al tău; vom ieși biruitori în limanul libertății, bucurându-ne de toate drepturile hărăzite nouă de Dumnezeu prin legile firii, bucurându-ne de ziua învierii.

Austria germană republică!

Din Viena se vestește în 31 Octombrie:

Târziu seara, deputatul Reichsratului Seitz a eșit în balconul parlamentului austriac, unde își ține ședințele consiliul național german-austriac, și a vestit hotărârea consiliului, care proclamă Austria republică.

Noul guvern

Citim că ministru prezident ar fi contele Mihail Károlyi cu următoarea listă ministerială: Batthyány ministru de interne, Garami la comerț, Lovászy la culte și instrucțiune publică, Buza la agricultură, Kunfi la binele public, Nagy la alimentare, Lalosevich la justiție, subcolonelul Lindner la honvezi, Jászai fără portofoliu. Ministru de finanțe deocamdată uu s'a numit. Probabil va fi Paul Szende, secretar de stat dela acel ministeriu.

Să luăm aminte!

Vremile sânt grele, pline de vifor. Intâmplările se precipitează cu o celeritate uimitoare.

Să fim înțelepți și chibzuiți, ca nu cumva prin nesocotință să stricăm cauzei noastre sfinte.

Rugăm Onorata preoțime dela orașe și sate să sfătuiască credincioșii să se poarte cumpătați, să nu caute prilej de provocare, care ar mai pricinui vărsări de sânge nevinovat.

Soartea noastră ca națiune o hotărăște adunarea națională.

Până atunci fiecare român e dator să asculte și urmeze glasul comitetului național român, singur chemat în zilele acestea hotărâtoare să ne îndrepte cărările.

Redacția „TELEGRAFULUI ROMÂN”.

Tisza omorât

În capitală este răspândită știrea despre omorârea contelui Ștefan Tisza. Și se crede că este adevărată. Tisza a fost împușcat de soldați în locuința sa din strada Hermina.

Austro-Ungaria și Înțelegerea. Presa franceză declară, că Austro-Ungaria ar trebui susținută. *Action Française* scrie: Intenția lui Wilson și a Înțelegerii nu este desmembrarea Austro-Ungariei, ci înfrângerea Germaniei; pentru aceasta trebuie s'o desfacem de aliatul ei, cum s'a făcut cu Bulgaria. Înțelegerea trebuie să priceapă, ceea ce știe opinia publică din Franța, că rezultatul final al războiului și viitorul Europei atârnă dela nouă formațiune a monarhiei dunărene.

FOIȘOARA

Pe gânduri

Stă s'adoarmă focu 'n vatră,
Vreascurile-s pe gătate.
Umbra nopții 'ncei se lasă,
In fereastă noaptea bate.

Cum la vatră șed de-o vreme,
Și las gândul meu să sboare,
Am un dor în satul nostru
Și nu știu ce face oare?

Avrig, 1918.

Ioan Berghia.

Sonet

Soldați răniți și dornci de odihnă
Stau tot tăcuți cu frunțile 'norate
In rariștea pădurii 'nflorate,
In umedul amurg cu boare lînd.

Aproape, mai aproape se sparg toate
Șrapnelele dușmane, și la cină
Văzuhu-i plin de frânturi de lumină.
De buibuit sămănător de moarte.

Cortejul lung pornește... dar unde?
Poteci nu sânt și nici o cărare
In preajma tristă a rariștei rotunde.

Și se respiră molcom fiecare,
Stejeri voinici și mândri îi ascunde
Dar înzadar: de moarte nu-i scăpare.
Vasilie Stoicanea.

După o citire

— Asupra comediilor lui Caragiale —

Recitirea comediilor lui Caragiale, apărute de curând într'o ediție nouă, îmi reamintește o seară de demult, când am asistat pentru întâia oară la o reprezentație a Nopții furtunoase.

A fost pentru mine o desfătare sufletească deosebită a gustă în sfârșit ceva ce se smulge cu putere deasupra nivelului naivității dramatice naționale de până atunci, — totuș această desfătare nu mi-a rămas neturburată. Jocurile de cuvinte, ce mi se păreau cam trase de păr, asupra expresiilor «a mancă», «masa poporului», «sufragiu universale», au fost primele pe care nu le-am putut prețui la înălțimea rostului, — ear apariția în scenă a lui Rică Venturiano mi-a venit aproape ca o desiluzie. Poate că a contribuit și jocul interpretului — era pe atunci Mateescu — pornit spre exagerarea exagerării, — dar desigur că și rolul în sine m'a izbit ca ceva excesiv de caricat, — în contrast cu naturalul celorlalte personaje, văzut și el prin prisma iro-

niei, dar cel puțin ținut mai mult în marginile observației reale.

Am păstrat, poate cu oarecare atenție, — dar am păstrat până în ziua de astăzi aceste impresii.

Și recitind acuma comediile lui Caragiale, mi-am reîmprospătat aceeaș observație: că nu este nici una care să nu păcătuească pe ici pe colo, prin aceeaș pornire a autorului spre caricarea bufonă, grotescă, ce coboară comedia de moravuri spre un gen inferior.

Priviți, spre pildă, pe Farfuridi din *Scrisoarea pierdută*. El e un tip, ironizat firește, dar într'un chip destul de discret și destul de verosimil... până la faimosul-i discurs dela întrunire. Aici, încetează deodată de a mai fi un tip real, pentru a deveni o figură caricată, o paiată, prin gura căreia nu mai glăsuiește decât persiflarea sarcastică ce sună din rostul autorului însuși. «Din două una: ori să se revizuiască, primesc! dar să nu se schimbe nimic; ori să nu se revizuiască, primesc! dar atunci să se schimbe pe ici pe colo, și anume în punctele... esențiale...» Așa ceva nu spune decât un scăpat din balamuc, — Farfuridi însă ni s'a prezentat ca incult, ca mărginit ca tot ce poftiți, nu însă ca nebun.

Tot așa cu cealaltă celebră frază, care de asemenea se citează atâta, cu rost și

fără rost, — aceasta a lui Cațavencu: «Până când să n'avem și noi faliiții noștri?... Anglia-și are faliiții săi, Franța își are faliiții săi, și chiar Austria își are faliiții săi, în fine or care națiune orcare popor, orcare țară își are faliiții săi (Ingrășe vorbele)... Numai noi să n'avem faliiții noștri!...»

Sau: «Industria română e admirabilă, e sublimă, putem zice, dar lipsește cu desăvârșire...»

Toate astea, și alte câteva la fel, autorul le pune în gura lui Cațavencu, pentru ca să-și bată joc cu atât mai mult de dansul; da, — dar din acest moment Cațavencu nu mai e el însuși, — este earăș o figură caricată, o paiată, din dosul căreia vorbește autorul ca să ne-o prezinte cât mai grotescă.

Avem și în *D'ale Carnavalului* pe Mița Baston care «jură pe tot ce i-a rămas mai scump, jură pe statua Libertății dela Ploiești; am asistat deunăzi la o reprezentație a acestei piese (în treacănt fie zis foarte slab jucată) — și pot spune că tirade ca aceasta nu mai provoacă în public decât nedumerire și chiar o oarecare jenă...»

Până și *Conul Leonida*, amintiri unul din tipurile cele mai întregi ale teatrului lui Caragiale, nu se poate răbda să nu se întreacă cu gluma, când vorbește, de pildă, despre copilul Papei dela Roma.

Astfel de caricări — s'ar mai putea

Desfacerea Croației-Slavoniei de Ungaria

Camera croată a ținut în 29 Octomvrie 1918 o ședință de importanță istorică. În ziua aceasta s'a proclamat în toată forma desfacerea Croației Slavoniei de Ungaria.

Ședința memorabilă a camerei dela Zagreb se deschide la ora 10. Președinte: Dr. Medaković. Galeriile sânt tixite de public. Membrii consiliului național sud-slav au ocupat loc împreună cu deputații în sală.

Președintele spune, să astăzi s'a întrunit camera croată pentru a înfăptui o mare problemă. Războiul a sfârșit lanțurile popoarelor și a dat putință croaților, sârbilor și slovenilor să se unească într'un stat liber suveran. Camera croată are să licvideze starea actuală. În considerare că această cameră este unicul parlament al sud-slavilor, cărora li se dă posibilitatea d'a se întruni aici, președintele își ține de datorie să amintească și de credincioșii colaboratori: ai Dalmației, Bucovinei, Herțegovinei și Istriei.

Pe biroul camerei s'au depus două propuneri de urgență: Svetozar Pribicevici propune să se hotărască următoarele:

Cu ziua de astăzi se desființează raportul dreptului de stat între regatul Dalmația, Croația, Slavonia, Fiume și între regatul Ungaria de o parte, precum și între regatul Croația și Austria de altă parte; mai încolo că, în deosebi lege de învoeală între Ungaria și Croația, cu articolele sale suplimentare, se declară de nule și desfășurate (Sgomotoase aprobări), și că astfel regatul Croația, Slavonia și Dalmația este a se considera de-acum încolo ca de sine stătător și în toată privința independent de Ungaria și de Austria.

În motivarea propunerii sale, deputatul Pribicevici zice că poporul croaților, slovacilor și al sârbilor nu voește alt ceva, decât unirea întregului popor sudslav pe teritoriul său etnografic dela Isonzo până la Vardar într'un stat suveran, liber și independent. Camera croată n'are dreptul d'a rosti ultimul cuvânt asupra organizării interne a statului, deoarece ea reprezintă numai o parte a popoului cu trei numiri. Forma de stat și constituția va avea s'o hotărască adunarea constituantă. Noul stat va fi clădit pe temelii democratice, pe

cită încă câteva, — mi-au apărut totdeauna ca niște pete pe opera dramatică a lui Caragiale... N'o fi așa, și o fi altfel? Se poate.

N'am altă pretenție decât a notă aici o impresie a mea. Un studiu, de v'ro câteva volume, asupra operei lui Caragiale, va elabora, nu mă îndoiesc, d. M. Dragomirescu și atunci chestia se va limpezi în chip definitiv.

Ion Gorun.

Cântec

Măi bătrâne lăutare,
Ține-ți cântecul pe strună,
Că-i târziu în noaptea mare.
Măi crâșmare, sara bună!
Sara bună, lăutare!

Măi bătrâne lăutare,
Ean mai vin' oda' la mine,
Să-mi zici ultima cântare:
«Lelișoară, pentru tine
Am lăsat plugu'n cârare».

Măi bătrâne lăutare,
Și eu mor ca or și cine.
Tu să-mi zici la îngropare,
Cât de drag mi-a fost de tine,
Măi bătrâne lăutare!

Avrig, 1918.

Ioan Berghia.

egala îndreptărire națională și socială a tuturor popoarelor.

În timpul discursului au intrat în sala camerei comandantul militar generalul de infanterie Sniarici și comandantul miliției de district Mihailovići. Însotii de mai mulți generali și ofițeri de ștab. Sânt întimpinăți cu strigăte însuflețite de: «Să trăească armata națională!»

Propunerea lui Pribicevici se primește în unanimitate și cu nesfârșit entuziasm.

În același moment a răsunat imnul național croat, cântat de muzica miliției teritoriale pe piața Sfântului Marcu. Întreaga sală s'a ridicat în picioare, acompaniind imnul național.

Dela Fiume. Croații au luat în stăpânire orașul Fiume. Pe toate clădirile publice s'a arborat stindardul croat. Noul guvernator croat, baronul Oicevici, s'a prezentat în sala consiliului comunal, unde tocmai se întrunise Consiliul național italian. Guvernatorul Oicevici a declarat, că a primit stăpânirea asupra orașului. Italienii au protestat, și așteaptă sosirea flotei italiene.

Austria, Ungaria și slavii de sud

Chestiunea sud-slavă de azi își are originea în luptele sârbilor cu Austria, contra dominațiunii turcilor. Însuflețitorul deșteptării naționale e împăratul Iosif al II-lea, liberatorul sârbilor din jugul turcesc.

În anii 1781 și 1782 împăratul Iosif al II-lea încheie cu împărăteasa Rusiei, cu Catarina II, o alianță cu scopul de a înlocui dominațiunea turcească în Europa cu o dominațiune creștină.

Planul alianței avea să anexeze la Austria partea cea mai mare din țările sârbo-croate, iar teritoriile bulgare la noul imperiu grec, ce avea să se înființeze cu reședința în Constantinopol.

Afară de acestea două state, mai avea să se înființeze un al treilea: Un stat creștin dac, din Moldova, Muntenia și Oltenia.

Vrednic de notat e faptul, că, paralel cu acordul acesta diplomatic, Viena pornise o agitație febrilă printre sârbi, cu scopul de a provoca o răscoală, pe baza căreia s'ar fi putut, fără multă vorbă, face anexarea. Planul reușise numai în parte.

În vremea aceasta, primul deșteptător al sârbilor, fondatorul scrisului sârbesc, Dositei Obradović, scrie mai ales poezii pline de entuziasm despre Iosif al II-lea, arătând că lui îi datoresc sârbii liberarea țării lor, în mare parte din mâinile turcilor, în războiul din 1788—1791; război purtat cu putere sârbească, dar condus de ofițeri austriaci, în mare parte de naționalitate sârbi. Dar sârbii nu se bucurară mult timp de succesul acesta. Tratatul de pace din Șiștov (1791), predă sârbii iar în voia sorții.

Sârbii cereau o anexare la Austria, în formă de autonomie, rugându-se totdeauna de Viena, să li se dea arme și muniție, cu care voiau să se apere și mai departe singuri contra turcilor, până când împăratul Austriei se va putea iar interesa de ei.

Dacă Viena nu ne va da nici ajutor nici răsplătă pentru jertfele noastre, atunci ne vom refugia sub protecția unui alt imperiu, dar nu vom uita niciodată, nici noi petiționarii de azi, nici succesorii noștri, refuzul Austriei, în care se oglindește binele de azi, și instrucțiunile politice ce ni se dau pentru ziua de mâine, — declară Nicola Stojanović, un conducător al sârbilor.*)

*) Stojan Nenadović: Imperiul turc și răscoala sârbilor dela 1770—1804. (Sârbește).

Pentru că să se înțeleagă și mai bine jocul acesta politic, citez din memoriile lui Proto Matija Nenadović, declarațiunile lui Alecsa Nenadović, — ofițer austriac de naționalitate sârb, — depuse în Viena când fu rugat a nu părăsi armata austriacă: «Eu nu-mi calc jurământul și nu-mi părăsesc împăratul, ci împăratul mă părăsește azi pe mine și întregul meu neam; în-tocmai așa cum antecesorii săi au părăsit pe strămoșii noștri. Iată cauza care mă obligă a-mi părăsi împăratul și a trece peste Sava. Și fiindcă pe drumul meu nu voi fi însoțit nici de cronicari, nici de învățați, voi merge dela mănăstire la mănăstire, și voi spune fiecărui călugăr și fiecărui preot să scrie afară pe pereții mănăstirii, că cine e sârb să nu creadă niciodată nemților».**)

Se știe că toate silințele sârbilor sub Caragheorghe Petrovici, depuse în anii 1804 și 1806 în Viena pentru eliberare, au fost zădărnice.

Pentru evenimentele politice de azi, e foarte caracteristic faptul că tocmai moșul regelui Petru, Gheorghe Petrovici, numit Cara Gheorghe, adică Gheorghe cel negru, căpitanul sârbilor răsculați, a fost acela care ceru mai stăruitor ajutorul Austriei surdă. În urma multelor refuze ale Austriei de a anexa Sârbia, moșul regelui Petru se adresă Rusiei, care se îndurase de soarta sârbilor, dar într'un mod batjocoritor.

În anul 1811, țarul Rusiei Alexandru I, oferă împăratului Austriei Francisc ocuparea Sârbiei întregi. Și în ajunul războiului «Crim», țarul Nicolae I oferă împăratului Francisc Iosif I nu numai ocuparea Sârbiei, ci și a Bosniei și Herțegovinei. Așa dar două posibilități pentru Austria a lua în mână chestiunea slavilor de sud. O a treia posibilitate a fost dată în anul 1876, cu ocazia întrevederii țarului Rusiei cu împăratul Austro-Ungariei în Reichstadt, pe baza convențiunii din Reichstadt, încheiată în Budapesta, conform căreia cuvântul politic al Austro-Ungariei și al Rusiei avea să fie ascultat dela Timoc până la Vardar, și dela Vardar până la marea egeică. Convenția aceasta a predat sârbii și croații Austro-Ungariei, care însă a neglijat luarea rolului liberatorilor slavilor de sud. Și astfel Austro-Ungaria intră, — abia după congresul din Berlin, — în țările slavilor de sud, în Bosnia și Herțegovina, dar nu ca protectorul sau liberatorul slavilor de aici, ci ca ocupator. Un rol, pe care Viena l-a jucat în mod foarte conștient 30 de ani. După trei decenii, ministrul afacerilor străine Aehrenthal proclamă anexiunea.

Oglinda cea mai potrivită a greșelii lui Aehrenthal e apariția erei naționale, pornite în ost. În Rusia naționalitățile se ridică împotriva regimului țarului Nicolae al II-lea. În Ungaria croații se ridică contra feudalismului lui Khuen Hédervary și tovarășii. În Sârbia sentimentul național răstoarnă dinastia Obrenović, devenită, în urma convențiunii regelui Milan cu Austro-Ungaria din 1881, un simplu vasal, în contradicere cu interesele naționale.

Apoi a urmat mișcarea națională din Persia contra asupririlor Rusiei și a Angliei, apoi revoluția junilor turci și apoi, puțin înaintea războiului universal, febrila mișcare națională a slavilor de sud, ca și un punct de plecare al războiului statelor balcanice contra Turciei și un factor important în războiul popoarelor de azi.

Înaintea războiului balcanic sentimentul național și forțele productive erau în Balcani așa de mult dezvoltate, încât vechile raporturi politice nu mai puteau dăinui Statele balcanice aveau nevoie indispensabilă de liniște națională, de o dezvoltare in-

**) Proto Matija Nenadović: Memorii. (Beograd 1890, sârbește).

dustrială, de o uniune vamală, de un depozit pentru produsul lor și mai pe sus de toate de o economie independentă, de o mare. Drumul la țelul acesta putea fi dus numai prin Turcia. Astfel se uniră clasele civice ale Balcanilor și proclamară războiul liberării naționale contra Turciei.

E inutil a spune, că mișcările naționale ale slavilor de sud au deschis ușa conflictului cu Austro-Ungaria, care făcând drumul slavilor ce avea să-i ducă la viața statului, a unit azi toți slavii de sud ca dușmanii săi.

Austro-Ungaria a rămas credincioasă trecutului său, și activitatea guvernului dus ni-a dovedit destul de bine cât de departe eră de gândul reformelor radicale.

Se înțelege dela sine, cu metoda veche: «Imparte și poruncește», și cu ideea de infierare a naționalităților de «trădători de patrie» introdusă pentru menținerea feudalismului, nu-și mai poate nime continua drumul, și Wilson ne spune în nota sa adresată Germaniei, că domniile aceștia trebuie să dispară de pe fața pământului.

Astfel prezentându-se chestiunile politice interne în Austro-Ungaria, putem spune, că precum e azi chestiunea slavilor de sud o problemă absolut proprie cu caracter internațional, așa e și chestiunea română o chestiune proprie a noastră, față de care guvernele retrograde azi ar avea și mai puțin drept de vorbă, decât ieri.

Romulus Damian.

Chemarea vremii

Citim în Glasul Bucovinei:
(sp.) Ne cheamă vremea.

Din toate părțile lumii răsună glasul libertății pentru toți cei ce au fost robiți; după suferințe supraomenești, omenirea întregă dorește pacea, o pace tainică întemeiată pe dreptate. Fiecare din noi am adus jertfe ne-spuse în acest îngrozitor război. Acum cerem răsplata lor. Fiecare din noi am suferit răni trupesti sau sufletești, am dus lipsuri și adesea abia mai puteam să oprim revolta sufletească, de ne era amar cerul gurii de veninul blăstemelor ce nu le puteam rosti. Cu toți am stat în fața morții, fie pe câmpul de luptă, unde din mii de ascunzișuri nezărite venea glonțul perfid, fie acasă, unde ne pândea foamea sau furcile neîncrederii. În fața majestății morții am înțeles multe lucruri, pe care până atunci nu le pricepusem, am înțeles cât de mărunte și meschine erau adesea pasiunile noastre și cât de greșiți eram în căutarea fericirii. În fața morții ne-am revizuit conștiința, ne-am spovedit înaintea sufletului nostru și ne-am prămit convingerile.

Acum, când ne cheamă vremea, ascultăm cu sufletele primenite chemarea ei!

Instinctele cele mai urâte au prefăcut pe om în fiară în acești patru ani. Ura popoarelor s'a deslăntuit rupând orice zăgaz și a făcut pe purtătorii unei vechi civilizații să se sfășie cu dinții unul pe altul. Și iată că dintr'odată, în toul celor mai crâncene lupte, ideea înfrățirii popoarelor iese biruitoare și anunță pacea universală, pentru totdeauna. Deși fronturile mai există, sufletele popoarelor doritoare de pace trec peste obstacolele de sârmă, fără să se înghimpe în țapuşii lor. Fiecare dorește acum fericirea și — aici e progresul! — n'o dorește pe socoteala altuia, ci cu inimă curată se bucură de fericirea deapropelui său.

Aceasta e chemarea vremii; să o înțelegem!

Nu vrem să stăm nimănu în cale în alcătuirea fericirii sale, nu vom împedea pe nimeni să-și alcătuiască

viitorul precum crede că lui îi vine mai bine, ne-am lepădat de ure vechi și trebuie să înăbușăm în noi orice dorință de răzbunare sau de cuceriri neîndreptățite. Senini pășim la realizarea unui ideal, al cărui ceas a sunat acuma. Simțim că astăzi nu mai e putere, care să ne poată opri în drum și precum cincizeci de luni lungi am fost gata în fiecare zi să ne dăm viața, fără să întrebăm de ce, acum cu atât mai bucurăm o aducem prinos, de va trebui, căci știm ce ne așteaptă. Ne așteptăm vremuri atât de frumoase, încât par'că te înflorezi gândind că în sfârșit vom avea parte să le trăim. Va fi o orgie de fericire pentru neamul nostru! Dar tocmai de aceea, în aceste clipe nu e voie să ne pierdem cumpătul.

Chemarea vremii ne spune să fim tari și cu mintea trează!

Să fim treji, fiindcă nu toți înțeleg mersul timpului și sunt încă de cei ce încearcă să-l oprească. Să fim tari, spre a nu mai lăsa de acuma aceste încercări tardive să izbuțească. Spre acest scop să fim uniți în acțiunea noastră, precum una sântem cu toții în gând. Astăzi nu mai există deosebiri de păreri între noi, a trecut vremea când unul și altul putea propune soluțiuni și să facă experimente. Ținta noastră e astăzi clară, căci ea e schițată în însași programa, pe baza căreia vor începe tratativele de pace.

Chemarea vremii este să fim uniți.

Dar dacă la tratările de pace se vor stabili definitiv cadrele în care se va desvolta poporul românesc, nu e voie de a aștepta să ne cadă mură'n gură și nouă partea ce ni se gătește în marea bucătărie a congresului mondial.

Noi sântem conștienți, că am adus atâtea jertfe de sânge și am avut să îndurăm atâtea umilințe, încât merităm cel puțin în același grad, ca oricare alt popor din lume, soarta noastră.

Noi nu vrem să fim pomanagii Europei, nu să primim în dar și de pomană ce se vor îndura alții să ne dea, ci ne simțim în drept să cerem ce ni se cuvine.

Chemarea vremii pretinde dela noi să spunem ce vrem!

Înțelegând-o, răsună Glasul Bucovinei.

Știrile războiului

Comunicatul oficial din 30 Octombrie a. c. anunță, că în conformitate cu cerea noastră de armistițiu și de pace, trupele austro-ungare *evacuează teritoriul italian*.

În Sârbia armata noastră s'a retras, conform planului, fără a fi urmărită de dușman.

Comunicat oficial din 31 Octombrie n'am primit.

Rezoluția sașilor

În 29 Octombrie a. c. s'a întrunit în Sibiu Comitetul central săsesc, sub conducerea prezidentului său Dr. Carol Wolff și, după mai multe consfătuiri, a votat în unanimitate o *rezoluție*, în care se declară că poporul săsesc ține la naționalitatea sa *germană* și cere să i se asigure puțină dezvoltării libere în patria aceasta pe toate terrenele vieții politice, sociale și culturale. De libertatea aceasta are să fie împărțită întreg poporul german din Ungaria.

Deputații sași sânt invitați să susțină cererile și scopurile acestea în mod *neatârnat* de *cadru* *partidelor parlamentului ungar*, stăruiind ca poporul german să primească între popoarele Ungariei locul ce i se cuvine în temeiul lucrării sale culturale și a credinței dovedite.

Cu raport la politica de *proprietăți* a guvernului ungar demisionat, Comitetul central săsesc pretinde: anularea ordonanțelor, date în timpul mai nou cu privire la proprietăți; dizolvarea comisiunilor administrative, încredințate de ministeriu să hotărască asupra contractelor de arândă, sau de vânzare și cumpărare, și înlăturarea altor măsuri de aceeași natură.

Urmând să aleagă un nou prezident al comitetului în locul lui Dr. Carol Wolff, care în urma etății înaintate și a ocupațiilor sale numeroase a renunțat la acest post onorific, s'a ales aproape cu totalitatea voturilor parohul ev. al Sibiului, Adolf Schullerus.

Dela sate

Inmormântarea preotului Manase Iar

În 7/20 Octombrie 1918 a răposat în Domnul preotul ort. român *Manase Iar* din Tolța mare, tractul Orăștiei, în casa proprie din Simeria.

Inmormântarea i s'a săvârșit în cimitierul ort. român din Simeria în 9/22 Oct. la orele 2 d. a. după ritul ortodox.

Punct la ora 2 d. a. a sosit în comuna Simeria P. O. D. protopop tractual *Vasile Domșa* din Orăștie, care îndată a avizat pe preoții adunați la casa preotului Andrei Truca din Simeria, 8 la număr, invitându-i la actul inmormântării, și anume pe parohii: Ioan Stângu, Ioan Olariu, Ioan Cotruș, Ioan Pascu, Petru Lula, Vasile Necșa și Adam Teodor, cari îmbrăcându-se toți în odăjdii lor funebre, în frunte cu părintele protopop, au procedat la săvârșirea înmormântării în casa mortală.

După terminarea ceremonialului făcut asupra răposatului pus pe catafalcul înconjurat de mulțime, de rudeni și cunoscuți, 6 preoți ridică cosciugul cu răposatul și astfel pornește convoiul spre biserică din Simeria, unde este așezat în mijlocul lăcașului divin.

Public numeros din toate părțile, mulți intelectuali români și străini au asistat la actul inmormântării.

Părintele protopop Vasile Domșa, în cursul ceremonialului, a rostit panegiric frumos și bineșimțit, cu motto «Viu va fi sufletul meu și te va lăuda», parentând astfel pe răposat în termeni conveniți și schițând în mod obiectiv datele biografice ale vrednicului răposat Manase Iar.

După pomana, bogat întocmită de rudeniile răposatului, la orele 6 seara s'a ridicat masa și între troparul «Pomeneste, Doamne, pe robul tău», ne-am depărtat cu toții spre casă, zicând Dumnezeu să-l ierte și în veci pomenirea lui!

Băcia, la 9/22 Octombrie 1918.

Ioan Stângu, preot ort. rom.

Boala spaniolă

La rugarea guvernului francez, academia medicală a trimis o deputație de medici experți, care în câteva zile va restabili și va publica regulile, pe care trebuie să le observăm pentru a ne păzi de boala spaniolă. Membru al comisiei este și medicul Veller, care într-o ședință a acad. emieia dat publicului următoarele sfaturi:

Atingerea *nemijlocită* cu bolnavul trebuie ocolită. Dacă este cineva răcit, să se păzească de frig și de osteneală, și dacă starea i se răutățește, imediat să cheme medic. În modul acesta bolnavul adeseori scapă de complicațiuni grave. Observ, că boala este foarte lipicioasă, ceace mai bine se poate vedea de acolo că a trecut hotarele Europei și de prezent bântue în Africa, în Maroco, unde se prăpădesc cu sutele, din cauză că până acuma nu s'a luat nici o dispoziție.

Un alt jurnal francez mai spune următoarele reguli de apărare contra boalei spaniole:

Bolnavul și jurul să nu vie în contact cu alții sănătoși, căci boala se răspândește iute; cei din jurul bolnavului să-și spele mâinile și gura regulat.

Pentru spălarea gurei se recomandă apă curată caldă, în ea trebuie turnate câteva picături de tinctură de iod. Cu apa aceasta trebuie spălată și gura, și gâtul.

Se recomandă și desinfecțarea nasului. Spre acest scop cea mai bună este vaselina amestecată, cum prescrie medicul, cu diferite materii desinfecțante (mentol, salicil etc.) și cu acestea seara și dimineața să se ungă interiorul nasului.

Asemenea se recomandă, la cea dintâi durere de cap și răceala cu ferbințel, stare în pat.

În acest caz e bine să se ia ceai cald și un praf sau două de chinină.

De importanță este, ca bolnavul vindecat să se păzească bine, căci dacă nu, poate căpăta din nou boala.

Știrile zilei

Declarațiile contelui Károlyi și declarația dlui Jászi. Colaboratorul nostru, căruia i s'au acordat interviurile publicate în numărul trecut al Telegrafului Român, este dl Romulus Dămian.

Demonstrație sângeroasă în Budapesta.

Despre ciocnirea sângeroasă de Luni seara, între demonstrații capitale și între polițiști și soldați, zărele budapestane scriu următoarele: În seara de Luni s'a adunat o masă de oameni: muncitori, soldați, femei și alt public în fața localului din Piața Gizeila al partidului Károlyi și au cerut să le vorbească oratorii Consiliului Național. A cuvântat întâi *Buza Barna*, apoi *Fényes László*, care a îndemnat mulțimea să *treacă la Buda și să demonstreze în fața arhiducelui Iosif*. Vorbirile oratorilor erau mereu întrerupte cu strigătele: «Trăească revoluția!» «Trăească republica!» «Trăească ministrul prezident Mihail Károlyi!»

Demonstrații au și plecat către podul de peste Dunăre pentru a trece la Buda. În apropierea podului se postaseră două șiruri de *soldai, jardarmier și polițiști* cărări, cari nu permiteau mulțimei să pășască pe pod. Atunci s'a auzit o *împușcătură* (probabil că din mijlocul masei de oameni), după care au urmat alte 5—6 trageri de revolver. Comandantul dela pod a dat pounce de atac; au răsunat mai multe salve, s'a început o luptă, care a durat aproape o jumătate de oră: din public au căzut 2 morți, vreo 40 greu răniți, și 70 ușor răniți. Mulțimea s'a risipit în străzile vecine. Pe la ora 10 și jumătate s'au adunat earăș câteva mii în fața hotelului Astoria, de pe al cărui balcon au rostit vorbiri contele *Károlyi, Ion Hock* și alții, cari au îndemnat lumea să fie liniștită, căci va primi satisfacție pentru sângele vărsat. Tre-cuse miezul nopții, când oamenii agitați au început în sfârșit să se împrăștie, discutând întâmplările ciocnirii.

Bancă cehă independentă. Cehii se pregătesc pentru independența statului lor nu numai din punct de vedere politic, ci și economic. Acum voiesc să-și înființeze o *bancă de note* a lor proprie. Planul acesta are să fie executat prin *Zivnostenska Banca* sau *Ceska Banka*.

Statistica Ungariei nouă. Raportorul unui ziar din capitală, sosind din Zagreb la Budapesta, scrie următoarele: În Zagreb vezi pretuindeni harte nouă, în care *țara cehoslovacă* este arătată cu 8 milioane locuitori pe 118 mii km pătrați, *Iugo-Slavia* cu peste 12 milioane suflete pe 228 mii km pătrați, și Ungaria cu 8 milioane locuitori pe 102 mii km pătrați.

Pentru orfelinat. Administratorul parohiei Becele-nului, părintele *Ioan Prodan*, prin însuflețitoare cuvântări ținute în biserică și stăruiind și în afară de biserică a colectat pentru orfelinatul nostru 382 coroane. Lista contribuțiilor se va publica după sosirea încă a unei alte sume, ce este pe cale a o colecta. Până atunci se exprimă mulțumită bravilor noștri credincioși din Becean.

Adunare populară în fața parlamentului ungar. Consiliul Național din Budapesta convocase pentru Duminecă după amiază o adunare de popor în piața din fața parlamentului. Convocarea, semnată de: Partidul independent al lui Károlyi, Partidul radical și Partidul social-democrat internațional, cerea dela poporul capitalei să se pronunțe asupra programului radical compus de Károlyi. S'au adunat 20—30 mii de oameni. Au vorbit: contele *Teodor Batthyány, Lovász, social-democratul Garbai, O'car Jászy, Fényes* ș. a. S'a cerut: chemarea la guvern a lui Károlyi, dreptul electoral universal secret, pacea fără amânare, încetarea domniei de clasă, aprobarea constituirii Consiliului Național. Adunarea a decurs fără incidente.

† **George Popa.** Primim următoarele: Cu inimă înfrântă de durere venim a vesti pe această cale tuturor neamurilor și cunoscuților, că mult regretatul nostru soț, tată, fiu, ginere: *George Popa*, paroh ort. român în Rapoltul mare, după scurte și grele suferințe și-a dat nobilul suflet Creatorului său, Luni în 28 Oct. n. 1918.

Rămășițele sale pământești se vor așeza după ritul ort. Miercuri în 30 Octombrie în cimitierul ort. rom. din Rapoltul mare. *Jalnică Familie.*

Bancnote nouă. Banca austro-ungară pune în circulație bancnote de câte 25 și 200 coroane. Hârtiile acestea vor circula numai scurt timp, după care au să fie înlocuite cu bancnote obișnuite.

Plătirea ajutoarelor de război pentru familiile celor duși în campanie, se face pe luna lui Noemvrie 1918 în sala magistratului sibian în zilele de 1—5 Noemvrie n., și adecă la:

1	Nov. a. m. ora	8—12, numerele	1—500
	"	p. m. "	3—5 " 501—700
2	"	a. m. "	8—12 " 701—1200
	"	p. m. "	3—5 " 1201—1400
4	"	a. m. "	8—12 " 1401—1900
	"	p. m. "	3—5 " 1901—2100
5	"	a. m. "	8—12 " 2001—2300

Proprietarii de case sânt invitați să înființeze despre aceasta pe cei în drept de a fi împărțși de ajutoarele amintite.

Contribuții pentru sanator. În scopul clădirii sanatorului pentru tuberculoși au contribuit în răstimpul dela 11 Oct. până la 23 Octombrie a. c. următorii:

1% contribuiri benevole 65 cor. 13 fl.

Contribuiri se primesc în viitor la casa de asigurare a muncitorilor din cercul sibian, Piața Zeughof nr. 5 și 6 și se chitează în ziare.

Consiliu slovac. Luni seara s'au întrunit în Budapesta reprezentanții poporului slovac din 16 comitate ale Ungariei de sus și au hotărât să se constituie în *Consiliu național slovac* (rada). Rada aceasta cere acordarea de drepturi largi pentru poporul slovac în afaceri culturale, administrative și economice și declară, că ține cu credință la statul ungar.

Grațiaro. *Frideric Adler*, cum se anunță din Viena, va fi pus curând în libertate. Adler, cum se știe, fusese osândit la moarte pentru omorârea ministrului prezident austriac, *Stürgkh*. Pedepsa aceasta i s'a șimbat apoi în temniță pe viață. Acum scapă și de temniță.

Efectul retragerii lui Ludendorff. Toate zărele din Germania se ocupă cu plecarea lui Ludendorff dela conducerea armatei. *Vorwärts* scrie: Se duce Ludendorff, dar rămâne *Hindenburg*: aceasta însemnează la adecă atâtea, că armata nu mai face politică; Ludendorff a fost tipul generalilor politicieni. *Hindenburg*, în acest punct, nu-i samănă. — *Berliner Tageblatt* află, că este natural ca generalul Ludendorff, care a fost mai mult de doi ani adevăratul dictator al Germaniei, este contrar al democratizării Germaniei. El a fost stăpân asupra tuturor guvernelor germane. Pe *Bethmann-Hollweg* și pe *Kühlmann* el i-a răsturnat; este astfel de sine înțeles, că acum nu voește să se supună guvernelor civile. — Zărele conservatorilor scriu, că Ludendorff este jertfa domniei democratice. Depărtarea sa o socotesc de grea lovitură a sorții atât pentru armata Germaniei, cât și pentru popor.

Despăgubire de război. Morning Post dă de știre, că înțelegerea are să ceară ca despăgubire de război 40—50 miliarde de franci.

România și înțelegerea. Ziare din Iași scriu, că în Galați și în alte orașe ale României au sosit trupe d'ale înțelegerii, — ear trupe române au intrat în Dobrogea.

Lipsă de chibrite. În capitala țării și în unele orașe din provincie s'a produs oarecare neliniște din cauza *lipsei de chibrite*. Asociația industriei de chibrite dă de știre, că nu este nici un motiv de neliniștire. Lipsa de acum provine numai din vina mijloacelor de comunicație. Chibrite se găsesc destule. Asociația numită s'a adresat ministeriului de comerț și i-a cerut să-i pună la dispoziție mijloacele trebuincioase pentru transport. În scurt timp vom avea chibrite d'ajuns.

Mersul trenurilor. Sosesc, în gara din Sibiu, dela:

Nocrih	la	6:43	l. d. a.
Ciznădie	"	7—	"
Vinț	"	7:25	"
Copșa	"	3:05	d. a.
Ciznădie	"	3:22	"
Făgăraș	"	12:23	"
Turnu roșu	"	5:57	"
Vinț	"	7:30	"
Copșa	"	10:05	noaptea.

Pleacă spre:

Ciznădie	la	5:23	l. d. a.
Copșa	"	6:20	"
Vinț	"	8—	"
Făgăraș	"	8:47	"
Turnu roșu	"	12:24	d. a.
Copșa	"	1:31	"
Ciznădie	"	1:40	"
Nocrih	"	3:38	"
Vinț	"	8—	"

Nr. 642/1918.

(275) 2-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III Sohar, protopresbiteratul Abrudului, se publică concurs nou cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român»

Emolumentele împreunate cu acest post sânt cele fasonate în coala B, pentru întregirea dotației dela stat.

Cererile de concurs, instruite conform legilor din vigoare, se vor înainta subsemnatului oficiu în termenul deschis, ear concurenții cu prealabila încuviințare a subsemnatului, se vor prezenta în vre-o Duminecă sau sârbătoare la biserică, spre a cânta, cuvânta sau celebra.

Abrud, 6 Octomvrie 1918.

Oficiul protopresbiterat ort. rom. al Abrudului, în conșlegere cu comitetul parohial.

Petru Popoviciu,
protopop.

Nr. 1535/1918.

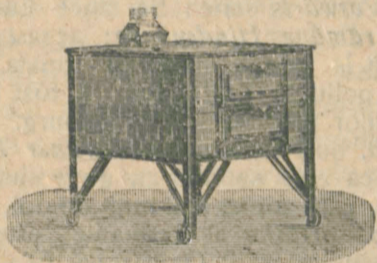
Anunț de licitare

Martî în 12 Noemvrie a. c. înainte de amiază la 9 ore se ține la scaunul orfanal orașenesc (Strada Măcelarilor Nr. 4, etajul I, ușa 8) licitarea realității Roșca, Neppendorferstrasse 31, cu prețul de strigare zece mii coroane.

Condițiunile de licitare se pot vedea înainte d'ameazi la oficiul numit.

Nagyszeben, 29 Octomvrie 1918.

Scaunul orfanal orașenesc.

Cuptor de casă

coace ieftin și rațional pâne sănătoasă, gustoasă, ușor de mistuit. Cere cu $\frac{3}{4}$ mai puțin material de foc.

Se poate coace de două ori, fără a face a doua oară foc.

Se mișcă pe roate. Poate fi așezat în anticameră, în bucătărie, chiar și afară în liber.

În orașul Sibiu și în împrejurime se întrebunțează spre mulțumire deplină.

Depozit de

sobe de faianță (Kachelöfen),

sobe de foc permanent

și tot soiul de cuptoare, se găsesc earăș în mare asortiment la

Carl F. Jickeli, Sibiu și Alba-Iulia

Cartoane pentru coperiș sau Hârtie de cătran (Dachpappe)

: de bună calitate se află earăș la :

Carl F. Jickeli, Filială, în

2-3 (273) Sibiu, Piața mare.

Casa dela Jerihon

omili și cuvântări bisericești de

Dr. Ioan Broșu.

Prețul: Cor. 7 + porto recom. 50 fil.

D-TA EȘTI ' ULTIMUL OM!

care nu știe, că pudra-Diana și crema-Diana sânt cele mai bune mijloace pentru îngrijirea pielei și a frumuseței.

Doză de probă 3.—K
Doză mare . . 6.—K

De vânzare pretutindeni!

Absolvent

al școalei comerciale superioare române, versat în toate lucrările de birou, caută serviciu. — Adresa la ziar.

„Kinton“.

În editura Comisiunii administrative a topografiei arhidiecezane a apărut :

Manual de cântări bisericești

sau

Octoihul mic

care cuprinde: Rânduiala Vecerniei, Utreniei și a Liturgiei; cele opt glasuri pentru Dumineci, Podobiile, Polileul, Pripelele, Catavasiile, Irmoasele, Svetilnele ș. a.

Se află în depozit spre vânzare la „Librăria Arhidiecezană“.

Prețul unui exemplar :

Legătură simplă Cor. 5-50, plus porto postal recomandat 70 fileri. — Legătură imitație de piele Cor. 7-50, plus porto postal recomandat 70 fileri.

Revanzătorilor li se dă 10% rabat.

La «Librăria Arhidiecezană» în Sibiu, : Nagyszeben, se află de vânzare :

Dr. Petru Șpan

conferență cetită la congresul învățătorilor gr.-or. români din Biharia :

de

Nicolae Regman.

Prețul: 30 fil. plus porto postal 6 fil.

„Biblioteca Șaguna“

Redactată de Dr. I. Lupaș, Săliște.

Nr. 16-36.

Mângăiați poporul!

Cuvântări bisericești

de

Dr. Ioan Lupaș

și alți preoți din protopopiatul Săliștel.

Se află de vânzare la Librăria Arhidiecezană în Sibiu-Nagyszeben.

Prețul unui exemplar: Broșat cor. 2-50, legat cor. 3—, porto 20 fileri.

La «Librăria arhidiecezană» din Sibiu— : : Nagyszeben se află de vânzare : :

Brazde în ogorul lui Hristos

de

Dr. Ștefan Cioroianu.

Prețul unui exemplar 6 Coroane, plus porto postal recomandat 1 Cor.

Piese muzicale de Tib. Brediceanu.

Doine și cântece românești pe teme populare.

(Canto și piano)

Caiet I (ediția a doua).

Foaie verde, foi de nuc.
Cântă puil cucului.
Spune, mândro, adevărat.
Vai, badiță, dragi ne-avem.
Bădișor depărțitor.
Cine m'aude cântând.
Bade, zău, o fi păcat.
Bagă, Doamne luna 'n nor.

Caiet II (ediția a doua).

Știi tu, bade, ce mi-ai spus.
Vino, bade, iar acasă.
Năcăjit, ca mine, nu-i.
Floare fui, floare trecui.
Cântec haiduceșc I.
După ochi ca murele.
Trageți voi boi.
Cine n'are dor pe vale.

Caiet III.

Păsărică mută-ți cuibul.
Leagăna-te frunzuliță.
Turtura din valea sacă.
Cântec haiduceșc II.
Ce vii, bade, târzior.
Tu te duci, bade, sărace.
Foaie verde, foaie lată.
Pe unde umblă dorul.

Caiet IV.

Pe sub flori mă legănai.
Foaie verde, pup de crin.
Sus în vârful dealului.
Mândro, de dragostea noastră.
Când treci, bade, pe la noi.
Frunză verde, frunzuliță.
Auzi, mândro, cucu-ți cântă.
S'a dus cucul de p'aici.

Caiet V.

Nou! Măi Timișe, apă rece.
De când, bade, tu te-ai dus.
Floriceică de pe apă.
Cântec haiduceșc III.

Bade, după dumneata.
Cucule cu peană sură.
Toată lumea-i dint'un neam.
Câte flori sânt pe pământ. **Nou!**

Jocuri românești pe teme populare.

(Piano solo)

Caiet I (ediția a doua).

De doi (Lugojana) I.
Măzărica.
Ardeleana (ca în Banat) I.
Pe picior I.
Ardeleana I.
Brău I.
Hora (ca în Banat) I.
Ardeleana (ca în Banat) II.

Caiet II (ediția a doua).

Ardeleana (ca în Banat) III.
Pe picior II.
Ardeleana II.
Țarina.
Învârțita I.
De doi II.
Ardeleana III.
Brău II.

Caiet III (ediția a doua).

Brău III.
Ardeleana (ca în Banat) IV.
Hațegana.
Învârțita II.
Pe picior III.
Ardeleana (Abrudeana) IV.
Brău IV.
Ardeleana (ca în Banat) V.

Caiet IV

Hora (ca în Banat) II.
Învârțita III.
Brău V.
Pe picior IV.
Ardeleana V.
Brău (Danțu) VI.
Ardeleana (ca în Banat) VI.
Din Maramurăș.

Caiet V.

Nou! Hora III (a fetelor).
Ardeleana VI.
De doi III.
Brău VII.

Învârțita IV.
Ardeleana (ca în Banat) VII.
Ardeleana VII.
Brău VIII. **Nou!**

Prețul unui caiet Cor. 10— fr.

La șezătoare,

Icoană din popor (I act cu un preludiu). Text de C. Sandu-Aldea și I. Borgia.

Cuprinsul:

Preludiu și cor. Nr. 4. A lui Moș Marin. Nr. 9. Cântec haiduceșc.
Nr. 1. Doina lui Sorin. „ 5. Melodrama. „ 9a. Solo de fluer.
„ 2. Mândruță cu ochii verzi. „ 6. Cântecul Ilenei. „ 10. Brău.
„ 3. Cântec din bătrâni. „ 7. De masă. „ 11. Duet.
„ 8. Scenă. „ 12. Învârțita și cor.

Partitura pentru canto și piano Cor. 16— fr.

Rândunica, vals (ediția a doua)	Cor. 5— fr.
Vioarele, vals (ediția a doua)	„ 5— „
Aurora, vals	„ 5— „
Quadrille, pe motive românești	„ 5— „
Preludiu Hora din «Serata etnografică» (ediția a doua)	„ 5— „
Hora (Do # minor — Cis moll) (ediția a doua)	„ 4— „
Nou! Hora (Re ♯ major — Des dur)	„ 4— „
Hora (La ♯ major — As dur)	„ 4— „

Piese epuizate au apărut în edițiuni noi. : : De vânzare la toate librăriile românești.

Depozit general: **LIBRĂRIA ARHIDIECEZANĂ Sibiu (Nagyszeben).**